THE
CHURCH WEEKLY

Vol. VI | SUNDAY 4th MAY 1952 | PRICE 2 ANNAS PER COPY | NO. 16

THE MISSIONARY TASK OF THE INDIAN ORTHODOX CHURCH

(Rev. Deacon M. V. George M. A.)

The early Church was from the very beginning a believing, confessing and propagating Church. As J. N. D. Kelly asserts, "Everything goes to show that the infant communities looked upon themselves as the bearers of a unique story of redemption" (Early Christian Creeds. p/7). The Orthodox Church which is historically the mother of all churches has become weak only since it became less missionary minded than its devoted members of early and middle ages. If we remember the evangelistic zeal of our Patron Saint Apostle Thomas, and compare it with ours, we have to bow our head in shame. The advice and warning given to the Church in Ephesus are worth our careful attention lest we perish as the Ephesian Church. "Remember then from what you have fallen, repent and do the works you did at first. If not, I will come to you and remove your lampstand from its place, unless you repent." (Rev. 2: 5f). The work that we did at first, which we are not doing now with the same earnestness is, in my opinion, the work of evangelization, the greatest work of love. The call of the hour to the church of ours is to repent "be steady, endure suffering, do the work of an evangelist, fulfil your ministry." The Church that ignores the last Commission of its Redeemer, "Go ye unto all the world and preach the Gospel," is an introverted Church and a problem to itself. There will be no spiritual revival in our Church unless we give primary attention to Home Mission, Foreign Mission, and the training and support of missionaries. All these should come under a Mission Board or Evangelical Association of the Church.

(1) Home Mission: Charity begins at home. While there are people within the Malabar Coast, speaking our own tongue who have not been confronted with the healing power of the Gospel, we have to give special attention to their call from within. The order given to the anxious disciples by the ascending Lord was to start at home and to go to the end of the earth. "You shall receive power when the Holy Spirit has come upon you; and you shall be my witnesses in Jerusalem and in all Judea and Samaria and to the end of the earth." Thanks to the vision and enthusiasm of Very Rev. Ramban M. P. Patros and his associates in the Society of the Servants of the Cross, some good work has already been started among the lowliest, the lost and the least within our borders. I had the privilege of visiting seven centres of these converts with the Superior and was glad to see the faithfulness of many of these new Christians. Among the 10 000 converts so far added to the Church, only very few have returned to the old fold. The hideous practice of untouchability seems to be less in the North than in Central Travancore. But the parish priests are not giving enough attention to the spiritual welfare of these new brethren added to the Church. The strong are not bearing the infirmities of the weak. The economic and educational standard of the converts is not being raised as fast as we should. Even many of the old Christians in the North remind one of the Valley of dry bones that Prophet Ezekiel speaks of. Even in our own state where the proportion of Christian population is highest in India, "the harvest is plenteous, but the labourers few." It is a pity that even the Hindu pilgrims to our Churches at *Ettu Nompu* etc. are not confronted with the Gospel.

How shall we solve this problem? Ofcourse it is only in the power of God that we can solve it? We need w o r k e r s in bigger parishes and in each diocese. These missionaries must distribute free pamphlets in every home within their boundaries. In addition to parish and diocesan evangelsts we need a Gospel Team to travel from the North to the South and from East to the West, travelling in a Gospel Wagon, distributing Christian literature, conducting parish tour, visiting homes, holding public meetings, o r g a n i z i n g Youth Leagues where there" are none, distributing relief to the poor and the needy and thus reaching every Christian and non-Christian home in five years.

Communism props up where there is a vacuum it can fill up. If our Ezhava friends have joined Communism in large numbers, it is because we have ignored them all these years. If the Church fails in its mission, it is no wonder that a materialist counterpart is coming forward as the champion of the cause of the poor. We have to start Christian work among them. Those who feel a sense of calling in this direction

will have to undergo a special course on the Christian Criticism of, and Alternative to Communism·

The Orthodox Publishing House has to print and distribute books and booklets helping the members of our Church to become missionary-minded, A call to a rediscovery of Bible is essential now. Our Home Mission should see that every home gets a prayer book also with old and new prayers. Another booklet with topics for intercession and with chosen hymns is also necessary. Let us vindicate the fact that the Gospel is the instrument of power by trying to become evangelical ourselves, and by doing evangelistic work more than ever before.

(2) **Foreign Mission:** Thanks to the missionary zeal of His Grace Mar Theodosius, we have already an organization called *Indian Orthodox Church Mission*, with its headquarters in Madras, the president of which is His Grace himself. We should also be grateful to the Immanuel Church in Madras, or the good start they have given to this Mission without much ado or show. Our Foreign Missionary activity can be widened under the Indian Orthdox Church Mission by bringing the present foreign fields under it and by starting new work in Tamil Nad and North India during the first year of our five year plan. The Christu Sishya Ashram in Tadagom, Coimbatore, with its wise leadership under Rt. Rev· Pakhenham Walsh, Mrs. Walsh and the Acharya Rev. Fr. K. C. Varghese may also be glad to join this Mission and help it in every way possible. The Malayalee congregations scattered in Bombay Madras, Calcutta, Poona, Jubbulpore, Kozhikkodu, Trichy Bangalore, Singapore, New Delhi and other places have to be given all the needed leadership we can possibly give them and they in turn should help the rural mission of the Church outside Travancore-Cochin. The Indian Orthodox Church Mission Committee in Madras may gladly handle the finance, if we give them a chance to work as an Executive Committee or as an *Action Committee*, we should form another *General Committee* consisting of elected mumbers from the various fields mentioned above and those yet to be mentioned.

We also need a *Missionary Bishop* to be the Shepherd of the sheep scattered outside Travancore-Cochin and to bring in new sheep into the fold. Such a Bishop can explore the possiblity of getting as many *military church buildings* as possible under our Mission before they are torn down. He can visit his sheep outside India also atleast once in five years.

Another need of the Foreign Mission Fields is to get the *liturgy* of our Church translated into their respective languages. We have to appoint an efficient committee to do the needful in this line.

We are not using the air for the propogation of the Gospel· It is high time that we broadcast the Holy Quarbana from Kottayam by getting it inaugurated by H· H· the Catholicos. From time to time we can also broadcast a sermon over the All-India Radio in Hindi, Tamil, Malayalam etc. God may in the fullness of time give us a *Broadcasting station* of our own in Madras from where we can preach the Gospel literally to the end of the earth. "Expect great things from God, attempt great things for God."

(3) **A Missionary Institute:** Nothing can efficiently be done without the needed training for the same· The success of both the Home Mission and the Foreign Mission depends on consecrated and well-trained workers, adequate support from the members of the church and above all on prayer. In addition to the Theological Seminary (the importance of which is too self-evident to be pointed out), we need at least two Missionory Institutes in order to train evangelists in the Church and outside the Church. Centres like the Othera Diara, Chengannoor, the Fellowship House, Alwaye. C S. Ashram, Tadagom, Immanwel Church. Madras etc. can be used as small centres till we finish the building of our Theological Seminary, and then build the needed buildings for the Missionary Institute. In any case we have to train workers at least for six months every year for the next five years. the target being to produce 150 workers with one year's training each. If the training centres are in Alwaye and Tadagom the problem of staff may not be so acute as in some other place suggested above. The Servants of the Cross, the Ashramites, rural workers, parish evangelists, Sunday School Teachers, Leaders of Bible Classes, lay evangelists etc. will be benefitted by a one year course in a Missionary Institute with a good Library,

The Marthamariam Mandiram at Othera is a convenient place to train leaders of the Marthamariam Samajam and other women workers. Our girls who have passed the School Final Examination will be benefitted by a training there in subjects like Christian Home, Bible, handicraft· sex, child-psychology etc. The importance of such training centres can hardly be over-estimated.

No doubt, these training centres are of no avail if there are no members to study therein. Hence we need a Recruiting agency also to find out the best candidates and to examine them before admitting. The Parish Priests, Youth workers, Headmasters of the various Sunday Schools and our Bishops will help in this Recruiting business.

(4) **The Evangelistic Association:** The three items mentioned above have to be brought under one Mission Board called the Orthodox Evangelistic Association with its Head Quarters in Kottayam or some other suitable centre of the Church. It will be the responsibility of the Association to keep the accounts straight, to get them audited and published every year, to interview new workers, to publish the literature through the Publishing House of the Church, to pay the salary of the workers, to conduct special retreats etc. for all the workers together. to find out new fields of activity and step up the work of the old fields and to do everything that a central office can do. "With God all things are possible."

May we humbly trust in the Lord and say, "The God of heaven, he will prosper us; therefore we, his servrnts will arise and build." (Neh. 2: 20).

അമ്മയും മകനും

(അലക്സ്)

അദ്ധ്യായം 10

(തുടർച്ച)

സാധു ലൂസി, അവൾക്കു അവളുടെ ജീവിതനാഥനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ യാതൊരു അവകാശവും ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. അവളുടെ മാതാവു് ചില തീരുമാനങ്ങൾ എല്ലാം ചെയ്തു. അതിനു് അവളുടെ പിതാവു് സമ്മതവും മൂളി. ആ രീതിയിൽ ആലോചന മുറുകുകയും വിവാഹത്തീയതി നിശ്ചയിക്കുകയുമാണുണ്ടായതു്. ഉദ്ദേശിച്ചതുപോലെ കാര്യം നടക്കുകയില്ലെന്നു് മനസ്സിലാക്കിയതോടുകൂടെ, ലൂസി പിന്നീടു വിവാഹകാര്യത്തെപ്പററി ഒരൊററ അക്ഷരംപോലും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. അവളുടെ നിഷ്ഠൂരമായ വിധിക്കു നിശ്ശബ്ദമായി കീഴടങ്ങുകതന്നെയെന്നു് അവൾ നിശ്ചയിച്ചു. രോമം കത്രിക്കുന്നവന്റെ മുമ്പിൽ കുഞ്ഞാടിനെപ്പോലെ അവൾ വിവാഹദിവസം പള്ളിയിലേക്കു പോയി. അവൾ പോവുകയല്ലായിരുന്നു; അവളെ ചിലരെല്ലാംകൂടെ കൊണ്ടുപോവുകയായിരുന്നു. ജീവിതത്തിൽ ലൂസിക്കു യാതൊരുത്സാഹവും തോന്നിയില്ല. യുവജനങ്ങളായ അവളുടെ ബന്ധുജനങ്ങളുടെ വിനോദങ്ങളും കളിവാക്കുകളും അവൾക്കു അരോചകമായിട്ടാണു തോന്നിയതു്. ഒരു യുവതിയുടെ ജീവിതത്തിലെ ഏററവും അവിസ്മരണീയവും സന്തോഷനിർഭരവുമായ ഒരു രംഗം അവളുടെ വിവാഹദിവസമാണല്ലോ. എന്നാൽ ജീവിതത്തിലെ ഏററവും അരോചകമായ ഒരു സന്ദർഭമായിട്ടാണു് ലൂസിക്കു് അനുഭവപ്പെട്ടതു്.

അവളുടെ വിവാഹം വളരെ കേമമായിട്ടാണു് നടത്തിയതു്. ആ പട്ടണത്തിലെക്കും കുബേരനായ ഒരാളിന്റെ മകന്റെ വിവാഹമായതുകൊണ്ടു് രണ്ടുകൂട്ടരും വിവാഹഒരുക്കങ്ങളിൽ യാതൊരു കുറവും വരുത്തിയില്ല. വരന്റെ വീട്ടുകാരുടേയും കൂട്ടുകാരുടേയുമായി നൂറിൽപരം കാറുകൾ അവിടെ വന്നിരുന്നു. ഈ ബഹളത്തിനിടയ്ക്കു് ഏലിയാമ്മ ലൂസിയോടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു.

"നീ എന്താ ഇങ്ങനെ ശവപ്പെട്ടിയുടെകൂടെ നടക്കുന്നവരെപ്പോലെ നടക്കുന്നതു്: ദേ, കണ്ടില്ലേ, അവരുടെ ആളുകളും വണ്ടികളും. ആ അപ്പക്കാരി മറിയയുടെ മകനായിരുന്നുവെങ്കിൽ നടന്നു് പള്ളിയിൽ പോകേണ്ടിവന്നേനെ."

ലൂസി അതിനു് യാതൊരുത്തരവും പറഞ്ഞില്ല. അവൾ അവളുടെ ശവക്കുഴിയിലേക്കാണു് പോകുന്നതെന്നു അവൾക്കു അറിയാമായിരുന്നു.

അവളുടെ വിവാഹം ഏത്രയും ആഡംബരമായിത്തന്നെ നടന്നു. വിരുന്നുകളും മററും ഒരു സ്വപ്നത്തിലെന്നപോലെ കഴിഞ്ഞുകൂടി. അവസാനം കയറിട്ട ഒരു പശുവിനെപ്പോലെ അവളെ ഭർത്തൃഗൃഹത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി താമസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ജോറപ്പന്റെ വീട്ടിൽ പണമുണ്ടെന്നുള്ളതല്ലാതെ സംസ്കാരത്തിന്റെയൊ, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയൊ കണികപോലും അവിടെ കടന്നിട്ടില്ലെന്നു് ലൂസി മനസ്സിലാക്കി. ജോറപ്പന്റെ പിതാവു് നേരം വെളുത്താൽ വ്യവസായശാലകളുടെയും ബാങ്കുകളുടേയും പുറകെ നടന്നു് രാത്രി പത്തു മണിയോടുകൂടിയായിരിക്കും തിരികെ വരുന്നതു്. മാതാവിനു് അടുക്കളയിൽ പിടിപ്പതു് ജോലിയുമുണ്ടായിരുന്നു. ജോറപ്പൻ ഇത്രമാത്രം ആഭാസനായിത്തീർന്നതിൽ ലൂസിക്കു യാതൊരു അത്ഭുതവും തോന്നിയില്ല. അവളെ ആ വീട്ടിലെ ഒരു ചുമതലയുള്ള വേലക്കാരി മാത്രമായിട്ടാണു് ജോറപ്പന്റെ അമ്മ പരിഗണിച്ചതു്. പക്ഷെ അടുക്കളക്കാര്യത്തിൽ ഒരു കോളജുവിദ്യാർത്ഥിനി മാത്രമായിരുന്ന ലൂസിക്കു വലിയ പാടവമില്ലെന്നു് മനസ്സിലായതോടുകൂടെ, ആ സ്ത്രീ എപ്പോഴും ലൂസിയെ ശകാരിക്കുകയും കുത്തുവാക്കുകൾ പറയുകയും ചെയ്യുതുടങ്ങി.

ലൂസി അതെല്ലാം സഹിച്ചു. പക്ഷെ അവളുടെ ഹൃദയത്തെ നടുവെ പിളർത്തിയ ഒരു കാര്യം അവളുടെ ഭർത്താവിന്റെ പെരുമാററംതന്നെയായിരുന്നു. പ്രഥമദിവസംതന്നെ നല്ലതുപോലെ മദ്യപിച്ചായിരുന്നു ജോറപ്പൻ അവളുടെ മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചതു്. വിനോദങ്ങൾ എന്ന ഭാവേന അവൻ പറഞ്ഞ ഏററവും താണതരത്തിലുള്ള വാചകങ്ങൾ അവൾക്കു കർണ്ണകഠോരങ്ങളായിത്തോന്നി. മൃഗീയങ്ങളായ ചിന്തകളും പ്രവൃത്തികളുമല്ലാതെ മനുഷ്യസഹജങ്ങളെന്നു് കരുതുന്ന ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ യാതൊരു മനോഭാവവും അവനിൽ കണ്ടില്ല. ഒരു ആൺകരടിയുടെകൂടെ താമസിക്കുന്ന അനുഭവമാണു് അവൾക്കുണ്ടായതു്. ആ രാത്രിയിൽ അവൾക്കു അശേഷം ഉറക്കം വന്നില്ല. ഈ ഒരു ജന്തുവിന്റെകൂടെ ആയുസ്സു മുഴുവൻ കഴിക്കണമല്ലോ എന്നോർത്തപ്പോൾ അവൾ ഞെട്ടിപ്പോയി. ആ അവസരത്തിൽ അവളുടെ സ്മൃതിമണ്ഡലത്തിൽ മറെറാരു യുവാവിന്റെ ചിത്രം ഉയർന്നുവന്നു. സ്നേഹസമ്പൂർണ്ണനും സംസ്കാരസമ്പന്നനുമായ രാജന്റെ കൂടെ ഒരു കുടിലിൽ പട്ടിണിയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു താമസിക്കുന്ന ആ രംഗം അവൾ ഹൃദയംകൊണ്ടു കാംക്ഷിച്ചു. രാജനെ ഓർത്തതോടുകൂടെ അവൾ വിങ്ങിവിങ്ങി കരഞ്ഞുതുടങ്ങി. രാത്രിയുടെ നിശ്ശബ്ദതയിൽ ലൂസിയിൽനിന്നു ഉയർന്ന ദീനരോദനം കേൾക്കുവാൻ അവിടെ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മദ്യപിച്ചു കിടന്നിരുന്ന ജോറപ്പൻ ഗാഢനിദ്രയിലായിരുന്നു. അതുതന്നെയുമല്ല മറെറാരാളുടെ മൃദുലവികാരങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു് തക്ക ഹൃദയമാർദ്ദവവും അവനില്ലായിരുന്നു. ജീവിതം ഏററവും ദുർവഹമായി ലൂസിക്കു തോന്നി. അ

വൽ അവളുടെ വിവാഹത്തെ ശപിച്ചു; അവളുടെ അമ്മയേയും അപ്പനെയും ശപിച്ചു; അവസാനം അവളെത്തന്നെയും ശപിച്ചു.

ആ അവസരത്തിൽ ഏതോ ചില വൻകാര്യങ്ങൾ സാധിച്ച സംതൃപ്തിയോടുകൂടെ ലൂസിയുടെ മാതാവു് ഏലിയാമ്മ സുഖസുഷുപ്തിയിൽ ലയിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അന്നു ഉറങ്ങുന്നതിനുമുമ്പു് അവൾ അവളുടെ ഭർത്താവിനോടു ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി.

"ഏതായാലും വലിയ ഒരു ദൈവാനുഗ്രഹമായിട്ടായി ആ കല്യാണം അങ്ങു നടന്നതു്. എനിക്കൊരു സംശയമുണ്ടായിരുന്നു, അവൾ ആ അപ്പക്കാരി മറിയയുടെ മകന്റെ പുറകെ പോയതു് അവരെങ്ങാനും അറിഞ്ഞാൽ ഇതു നടക്കുമായിരുന്നുവൊ എന്നതന്നെ. അവൾക്കു് ഏതായാലും ഇനി നല്ലകാലമാ. ജോറപ്പെന്നൊന്നാ കുറവു്. ആവശ്യത്തിനു പണം: വേണ്ട സ്ഥാനമാനങ്ങൾ. പിന്നെ കുറച്ചു കുടിക്കുമായിരിക്കും. അതു പിന്നെ ഇക്കാലത്തെ ചെറുപ്പക്കാരിൽ ആരാ കുടിക്കാത്തതു്. അതവൾ വിചാരിച്ചാൽ മാറ്റാൻ മാത്രമെയുള്ളു. അവളുടെ മനസ്സു് അത്ര തെളിഞ്ഞിട്ടുംമറ്റുമില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ പേടിച്ചു, സമയം അടുക്കുമ്പോഴെങ്ങാനും അവൾ കുരുത്തക്കേടു വല്ലതും കാണിക്കുമോയെന്നു്. അവൾ എന്റെ മകളല്ലെ? അങ്ങനെ അവൾ ചെയ്യുമൊ? അവളെ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ...."

അതേ അവസരത്തിൽതന്നെ മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു് രാജൻ സുബോധമില്ലാതെ ലൂസിയുടെ പേരു വിളിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മരണത്തിനും ജീവിതത്തിനുമിടക്കു കിടക്കുകയായിരുന്നു.

ലൂസിക്കു ജീവിതംതന്നെ ഒരു ഭാരമായിത്തോന്നി. നാലുമണി കഴിഞ്ഞാൽ അടുക്കളജോലിയെല്ലാം കഴിഞ്ഞു് ജോറപ്പനോടുകൂടി കാറിൽ കയറി ആ പട്ടണം മുഴുവൻ നടക്കണമായിരുന്നു. അവളെയുംകൊണ്ടു ജോറപ്പൻ അവന്റെ കൂട്ടുകാരുടെ വീടുകളിലും, ക്ലബ്ബുകളിലും കയറി ഇറങ്ങി. വെറും ഒരു പ്രദർശനവസ്തുവായിട്ടു മാത്രമെ ജോറപ്പൻ അവളെ പരിഗണിച്ചുള്ളു. പട്ടിൽ പൊതിഞ്ഞു ഒരു സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുനടന്നു് മറ്റുള്ളവരെ കാണിക്കുന്നതുപോലെ മാത്രമെ ലൂസിക്കു അതെപ്പറ്റി തോന്നിയുള്ളു. അവൾക്കു് ഏറ്റവും സന്തോഷകരമായ രംഗം ആയിരുന്നു അതെങ്കിലും ജോറപ്പന്റെകൂടെ ഇതേരീതിയിലുള്ള ഒരു പ്രദർശനവസ്തുവായി നടക്കേണ്ടിവരുന്നതിൽ അവൾ അവളെത്തന്നെ വെറുത്തു. ഈ യാത്ര അവൾക്കു അസുഖകാരണമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അടുക്കളയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതു് അതിലും അസുഖകരമായിരുന്നു. അമ്മായിയമ്മയുടെ കുത്തുവാക്കുകളും ശകാരങ്ങളും അവൾക്കു വഹിച്ചുകൂടാത്തവണ്ണം അരോചകമായിത്തീർന്നു.

ഒരു ദിവസം അവരുടെ സായാഹ്നസവാരിയിൽ രാജന്റെ വീട്ടിനു് അടുത്തുകൂടെയാണു് പോയതു്. ആ അവസരത്തിൽ അവളുടെ ഹൃദയം തുടിച്ചു. ഏറ്റവും വിഭിന്നങ്ങളായ രണ്ടു വികാരങ്ങൾ അവളുടെ ഹൃദയത്തെ രണ്ടു വശങ്ങളിലേക്കും പിടിച്ചു വലിച്ചു. അവളുടെ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ മൃദുലവികാരങ്ങളുടെയും കേന്ദ്രസ്ഥാനമായിരുന്നു ആ ഭവനം; അതേ സമയത്തുതന്നെ അതികഠിനമായ ഒരു കുറ്റബോധവും അവളെ ഭരിച്ചു. ആ വീട്ടിലിറങ്ങി അവൾ ഒരു കാലത്തു ഹൃദയം തുറന്നാരാധിച്ച അവളുടെ പ്രാണനാഥനെയും, സഹോദരിയെക്കാളും ഉള്ളഴിഞ്ഞു സ്നേഹിച്ച ലീലയേയും മേരിയേയും ഒന്നു് കാണുന്നതിനു് ലൂസിയുടെ ഹൃദയം ദാഹിച്ചു. പക്ഷെ മറ്റു ഏതോ ഒന്നു് അവളെ പുറകോട്ടു പിടിച്ചു വലിച്ചു. എന്തെങ്കിലും ഒന്നു തീരുമാനിക്കുന്നതിനു മുമ്പായിട്ടുതന്നെ ജോറപ്പൻ അവരുടെ വീടിന്റെ മുമ്പിൽ വന്നപ്പോൾ വണ്ടി നിറുത്തി. "ഇതു് നിന്റെ ലീലയുടെ വീടല്ലെ! നമുക്കു ലീലയെ ഒന്നു കാണണ്ടെ." ജോറപ്പൻ ലൂസിയോടു ചോദിച്ചു. ജോറപ്പനോടൊന്നിച്ചു ലീലയെ കാണുന്നതിനു ലൂസിക്കു അശേഷം ആഗ്രഹമില്ലായിരുന്നു. കാരണം അവർ രണ്ടുപേരും അനേകപ്രാവശ്യം ജോറപ്പന്റെ ആഭാസത്തരങ്ങൾ പരസ്പരം പറഞ്ഞു രസിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. വണ്ടി നിറുത്തിയതിനോടുകൂടെ ലീല മുറിയിൽനിന്നും നോക്കിയപ്പോൾ, അവൾ ഒട്ടുംതന്നെ പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത ഒരു കാഴ്ചയാണു കണ്ടതു്. അവൾ സ്വന്ത സഹോദരിയെപ്പോലെ സ്നേഹിച്ച ലൂസി അവളുടെ ചേട്ടന്റെ ജീവിതപങ്കാളിയാകുമെന്നു് സ്വപ്നം കണ്ട ലൂസി, ഇന്നു്, അവർ രണ്ടുപേരും ഒരുപോലെ വെറുത്തിരുന്ന ഒരു യുവാവിന്റെ ഭാര്യാപദം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു ഇതാ വണ്ടിയിൽനിന്നും ഇറങ്ങി വരുന്നു. ലൂസിയുടെ ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലും നിരവധി വ്യത്യാസങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഒരുകാലത്തു് അവൾ ലളിതവസ്ത്രധാരിയായിരുന്നു. ഇന്നവൾ പട്ടിൽ പൊതിഞ്ഞു, വഹിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം ആഭരണങ്ങളുമണിച്ചു് സർവ്വാഡംബരവിഭൂഷിതയായ ഒരു കുബേരപത്നിയാണു്. മുമ്പു അവളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട യുവത്വത്തിന്റെ ചൊടിചൊടിപ്പും തന്റേടവും എവിടെയൊ പോയി മറഞ്ഞു. അതിനു പകരം ശോകരസം കലർന്ന ഒരു ഗാംഭീര്യമാണു് അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു്.

ഫാദർ ഷോർ

(എം. പി. പത്രോസ് റമ്പാൻ)

മലങ്കരസുറിയാനിസഭയുടെ രണ്ടു ഉത്തമസ്നേഹിതന്മാരാണു കൽക്കട്ടാ ഓക്സ്ഫോർഡ് മിഷ്യൻ സമൂഹത്തിലെ ഫാദർ ഷോറും ഫാദർ ഹോംസും. ഇവരിൽ വയോധികനായ ഫാദർ ഹോംസ് ഇപ്പോഴും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ തന്റെ സഹോദരിയോടുകൂടെ പാർക്കുന്നു. ഫാദർ ഷോർ കഴിഞ്ഞ മാർച്ച് 7—ാം തീയതി രാവിലെ കൽക്കട്ടാ മിഷ്യൻ ഭവനത്തിൽവച്ചു് 84—ാം വയസ്സിൽ ചരമം പ്രാപിച്ചു. അരശതാബ്ദകാലം അദ്ദേഹം ബങ്കാളിൽ മിഷ്യനറി ആയിരുന്നു. ലണ്ടനിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപ്പൻ ഭക്തനും നല്ല പ്രസംഗകനുമായ ഒരു പട്ടക്കാരനായിരുന്നതിനാൽ ഏഴാമത്തെ എഡ്വർഡ് ചക്രവർത്തി തന്റെ പെൺകുട്ടികളെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കലാണു് വേദാദ്ധ്യയനം ചെയ്യിച്ചതു്. ഓക്സ്ഫോർഡ് മഗ്ദലൻ കോളജിൽ ഷോർ പഠിച്ചിരുന്ന കാലത്തു ബോട്ടുകളിക്കു സമർത്ഥനായിരുന്നു. ഓർതഡോക്സ് വിശ്വാസത്തോടെ അനുരൂപമുള്ള ഹൈച്ചർച്ച് വിശ്വാസത്തിൽ അദ്ദേഹം സ്ഥിരപ്പെട്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപ്പന്റെ സ്വാധീനംകൊണ്ടും മറ്റും ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു എളുപ്പത്തിൽ വളരെ ഉയരാമായിരുന്നു എങ്കിലും അദ്ദേഹം ആ ഉയർച്ചയെല്ലാം വകവയ്ക്കാതെ ബ്രഹ്മചര്യം ദാരിദ്ര്യം, അനുസരണം എന്നീ നിഷ്ഠകളോടുകൂടി ഇന്ത്യയിലേക്കു മിഷ്യനറി ആയി വരികയാണു ചെയ്തതു്.

കേവലം ദരിദ്രനായി, ഈ ലോകത്തിനു മരിച്ചവനായി, ബിഹാലായിൽ ഒരു കുടിലിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ഫാദർ ഡഗ്ലസ്സും വലിയ വേദശാസ്ത്രജ്ഞനായിരുന്ന ഫാദർ ബ്രൌണും കൽക്കട്ടായിൽ സ്ഥാപിച്ച വിദ്യാർത്ഥിഹോസ്റ്റൽപോലെ ഫാദർ ഷോർ ഇപ്പോൾ പാക്കിസ്ഥാനിൽ ഉൾപ്പെട്ട കിഴക്കെബംഗാളിലെ ഡക്കായിൽ ഒരു ഹോസ്റ്റൽ സ്ഥാപിച്ചു് നാട്ടുകാരിൽനിന്നു് കീർത്തിനേടി. ഡാക്കായിൽ നടന്ന ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ എൻഡവർ യോഗത്തിൽ സെറാമ്പൂർ കോളജ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഒരു പ്രതിനിധിയായി ഞാൻ ഡാക്കായിൽ ചെന്നു് ഫാദർ ഷോറിനെ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേശപ്പുറത്തു ഒരു വലിയ സുറിയാനി അകാരാദി കണ്ടു. നമ്മുടെ കർത്താവു സംസാരിച്ച ഭാഷയായ സുറിയാനി അന്നു അദ്ദേഹം പഠിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഡാക്കാ യോഗം നവീകരണോപദേശക്കാരുടെ വകയായിരുന്നു എങ്കിലും അവരുടെ നിർബന്ധപ്രകാരം ഫാദർ ഷോർ ഉൽഘാടനപ്രസംഗം ചെയ്തപ്പോൾ തന്റെ കാതോലികവും അപ്പോസ്തോലികവുമായ നില വിശദമാക്കി.

1920—ൽ ഫാദർ ബ്രൌൺ സമൂഹത്തിലെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഫാദർ ഷോർ അദ്ധ്യക്ഷനാകയും 20 വർഷത്തേക്കു യോഗ്യമായ നിലയിൽ സമൂഹത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പ്രായമായതോടുകൂടി കൽക്കട്ടാ മിഷ്യൻഭവനത്തിന്റെ മൂന്നാംനിലയിലാണു അദ്ദേഹം മിക്കവാറും കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു്. ബിഹാലായിൽ ഫാദർ ഡഗ്ലസ്സിനോടു അടുത്തു ആ വിശ്വസ്ത ദൈവഭക്തൻ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു.

അദ്ദേഹത്തിനു സംഗീതത്തോടു വലിയ താൽപ്പര്യമായിരുന്നു. സുറിയാനി വിദ്യാർത്ഥി സംഘത്തിൽ പ്രസംഗകനായി വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം തന്റെ വീണയുംകൊണ്ടു വരുമായിരുന്നു. അയ്യമ്പിള്ളി സുറിയാനി വിദ്യാർത്ഥി യോഗത്തിൽ ഫാദർ ബ്രൌണും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ത്യൻ വൈസ്രോയിമാരിൽ ചിലർ വേഷംമാറി ഫാദർ ഷോറിന്റെ കൂടെയും മറ്റും കൽക്കട്ടായിലെ സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ വൈകുന്നേരം കാൽനടയായി സഞ്ചരിക്കുമായിരുന്നു. ഞാൻ സിറിയൻ വിദ്യാർത്ഥി സംഘത്തിലെ ജനറൽ സെക്രട്ടറി ആയിരുന്ന കൊല്ലങ്ങളിൽ എറണാകുളം തീവണ്ടി സ്റ്റേഷനിൽ വച്ചു ഫാദർ ഷോറിനേയും ഫാദർ ഹോംസിനേയും സ്വീകരിച്ചു് യോഗസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുക പതിവായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ പട്ടക്കാരുടെ ധ്യാനത്തിനു നിരണത്തു പള്ളിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ തപാൽക്കാരൻ ഒരെഴുത്തുകൊണ്ടുവന്നു ഫാദർ ഹോംസിനു കൊടുത്തതിൽ വൈസ്രോയി ഹാർഡിഞ്ചുപ്രഭുവിന്റെ ഭാര്യയുടെ വകയായി കൽക്കട്ടാ സെന്റു ലൂക്കു ഹോസ്റ്റലിന്റെ പണിക്കു നൂറുരൂപായുടെ ഒരു നോട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇലഞ്ഞിക്കൽ പള്ളികാണ്മാൻ പോയപ്പോൾ ഒരാൾ ഒരു പുലയനെ വഴിമാറ്റുന്നതുകണ്ടു് ഫാദർ ഷോർ അവിടെനിന്നു പുലയനുവേണ്ടി സങ്കടത്തോടെ വാഗ്വാദം ചെയ്തു. ഇടങ്കയ്യും വലങ്കയ്യും അറിയാതെ ദാരിദ്രത്തിലും അന്ധകാരത്തിലും കിടക്കുന്ന താണജാതിക്കാർക്കു സുറിയാനിസഭ വെളിച്ചവും രക്ഷയും കൊടുക്കണമെന്നു അദ്ദേഹം യോഗത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചു. ശാസ്താംകോട്ട വിദ്യാർത്ഥിയോഗത്തിൽ വച്ചു ഫാദർ ഷോറിനെ കണ്ടതിനുശേഷം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടതു എന്റെ ഇന്ത്യൻ മിഷ്യനറിയാത്രയിൽ കൽക്കട്ടാമിഷ്യൻ ഭവനത്തിൽ വച്ചാണു്.

"റമ്പാൻ പത്രോസ് ഫാദർ ഷോറിനെ കാണ്മാൻ അങ്ങോട്ടു വരുന്നു" എന്നു ബിഷപ്സ് കോളജിൽനിന്നു മിഷ്യൻ ഭവനത്തിലേക്കു ഫോണിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

ഉടനെ മറുപടി, "പെണ്ണുങ്ങൾക്കു ഈ ദയറായിൽ പ്രവേശനമില്ലല്ലോ."

"നിങ്ങൾ എന്താണീ പറയുന്നതു്? പെണ്ണല്ല, സുറിയാനിസഭയിലെ ദയറാപ്പട്ടക്കാരൻ ഫാദർ പത്രോസാണു്."

"ഓഹോ, വരാം."

വാതംമൂലം നടന്നു് താഴോട്ടു ഇറങ്ങുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു കസേരയിൽ ഇരുത്തി ചെറുപ്പക്കാരായ രണ്ടു ഇംഗ്ലീഷ് പട്ടക്കാർ സൂക്ഷ്മതയോടു അദ്ദേഹത്തെ കോവണിയിൽകൂടി ഇറക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെകൂടെ കാറിൽ ഞങ്ങൾ ബിഷപ്സ് കോളജിലേക്കു മടങ്ങുമ്പോഴാണു് ദിവാൻ സർ. സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യരുടെ പിടിയിൽനിന്നു മി. സി. പി. മാത്തനെ അദ്ദേഹം രക്ഷിച്ചകാര്യം ഞങ്ങളോടു വിസ്തരിച്ചുപറഞ്ഞതു്. മി. മാത്തനെ 24 മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ തിരുവനന്തപുരം സെൻട്രൽ ജയിലിൽനിന്നു വിട്ടയപ്പാനായിരുന്നു സർ. സി. പി. ക്കു് വൈസ്രോയയുടെ കമ്പി. കൃതജ്ഞതാസൂചകമായി ഫാദർ ഷോറിനു കൊല്ലംതോറും മി. മാത്തൻ വിശേഷമായ പുകയിലച്ചുരുട്ടു അയച്ചുകൊടുക്കുക പതിവായിരുന്നു.

വാരപഞ്ചാംഗം

	മെയ്	മേടം	സ്.
ഞായർ	4	22	21
തിങ്കൾ	5	23	22
ചൊവ്വാ	6	24	23
ബുധൻ	7	25	24
വ്യാഴം	8	26	25
വെള്ളി	9	27	26
ശനി	10	28	27

Thought for the Week

Plant in us an humble mind
Patient, Pitiful, and Kind
Meek and lowly let us be,
Full of goodness, full of Thee.
Wesley.

THE CHURCH WEEKLY

റായലസീമയിലെ കഠിനക്ഷാമം

കടപ്പ, കർണ്ണൂർ, അനന്തപ്പൂർ, ചിറ്റൂർ, ബെല്ലാറി എന്ന അഞ്ചു ഡിസ്ട്രിക്റ്റുകളാണ് റായലസീമ എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. അവിടെയും കോയമ്പത്തൂർ മുതലായ സമീപ ഡിസ്ട്രിക്റ്റുകളിൽ ചിലഭാഗങ്ങളിലും നാലഞ്ചു കൊല്ലങ്ങളിൽ മഴയില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു ജലക്ഷാമവും അതിനെ തുടർന്ന് അവിടെ നേരിട്ട കഠിന ദുരിതങ്ങളും ഇന്ന് അഖിലഭാരതത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജീവകാരുണ്യപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സംഘടനകളും ഗവർമ്മെൻറും അവിടത്തെ ക്ഷാമനിവാരണാർത്ഥം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അറുപതും എഴുപതും അടി താഴ്ചയുള്ള സാധാരണ കിണറുകൾ എല്ലാം വററിപ്പോയെന്നും പച്ചനിറം അവിടെ കാണാനില്ലെന്നും, ഗ്രാമനിവാസികൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി പുറപ്പാടുപുസ്തകത്തിലെ യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ പ്രയാണത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിൽ സ്വന്ത നാട്ടുംവീട്ടുമെല്ലാമുപേക്ഷിച്ചു യാത്ര തിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും മററുമുള്ള ഭയാനകങ്ങളായ വിവരങ്ങളാണ് അവിടെനിന്നു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. തീവണ്ടിമാർഗ്ഗം വെള്ളം അവിടെ എത്തിച്ചു കൊടുക്കാനുള്ള ഒരു ശ്രമമാണ് ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറു നടത്തുന്നത്. സ്റ്റേഷനുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ അല്പം ആശ്വാസം ഈ പദ്ധതികൊണ്ടു നൽകുവാൻ സാധിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ ഉൾനാടുകളിൽ റോഡുപോലും ഇല്ലാത്ത ഭാഗത്തു നിവസിക്കുന്ന അനേകായിരങ്ങൾക്ക് ഈ പദ്ധതികൊണ്ട് യാതൊരു സഹായവും നൽകുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഇത്ര വമ്പിച്ച ഒരു ക്ഷാമനിവാരണപ്രശ്നം നേരിടുവാൻ ഗവർമ്മെൻറും ജനസാമാന്യവും സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചാൽ മാത്രമെ വിജയപ്രദമാകു. സമസൃഷ്ടങ്ങളുടെ ദുരിതാശ്വാസം ദൈവദത്തമായ ഒരു കർത്തവ്യനിർവഹണമാണെന്ന് സർവമതങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ സുദീർഘ ചരിത്രത്തിൽ അവിസ്മരണീയങ്ങളായ അനേകം അദ്ധ്യായങ്ങൾ ജീവകാരുണ്യപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ വിവരിക്കുന്നവയാണ്. നാം എഴുതുന്ന സഭാചരിത്രത്തിൽ എത്രകണ്ട് ഇങ്ങനെയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് മറിച്ചുനോക്കിയാൽ ലജ്ജാകരമായ പല പരമാർത്ഥങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ടേക്കാം. നമ്മുടെ ജീവൽപ്രശ്നങ്ങൾ അവയൊന്നുമല്ല. ഇല്ലാത്ത പണം ഉണ്ടാക്കി നാം ചെലവഴിക്കുന്നത് റായലസീമയിലല്ല. നമ്മുടെ നേതാക്കന്മാരും വാശിക്കാരായ സാധാരണന്മാരും റായലസീമപ്രദേശത്തു നിന്നുകൊണ്ട് നമ്മെ ഇന്ന് ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇതരപ്രശ്നങ്ങൾ സ്മരിക്കുമോ? അങ്ങിനെയുള്ള ഹൃദയസ്പർശകമായ ദുരിതങ്ങൾ നമ്മുടെ അടിയന്തിരമായ ശ്രദ്ധയെ വലിച്ചുകൊണ്ടു പോകുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമൊന്നുമില്ല. റായലസീമയിലേക്ക് നമുക്ക് വിലകിട്ടാതെ നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മരച്ചീനി കയററി അയച്ചുകൂടെ? അതോ അമേരിക്കയിൽ അധികം വന്ന ഗോതമ്പ് കടലിൽ താഴ്ത്തുമ്പോലെ നാമും നമ്മുടെ മരച്ചീനി നശിപ്പിക്കുവാൻ പോകുകയാണോ? ശ്ലാഘനീയമായ ഒരു ഉദ്ദേശസാദ്ധ്യത്തിന് നമ്മുടെ വിഭവങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിനെക്കാൾ മഹനീയമായ ഒരു കർമ്മം നാം അനുഷ്ഠിക്കുവാനില്ല. അങ്ങുമിങ്ങും ചില കമ്മിററികൾ പ്രമേയങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും ഒക്കെ നടത്തുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ കാര്യമായരീതിയിൽ ഒരു സംഘടിതശ്രമം ഈ ദുരിതനിവാരണത്തിന് കേരളത്തിൽ നടക്കുന്നില്ല. കക്ഷിഭേദങ്ങളോ, വർഗ്ഗവർണ്ണ വ്യത്യാസങ്ങളോ മത്സരങ്ങളോ വിസ്മരിക്കുവാൻ ഈ ദുരന്തങ്ങളായ പ്രശ്നപരിഹാരത്തിലുള്ള പ്രയത്നം നമ്മെസഹായിക്കുന്നു. ദൈവാനുഗ്രഹവും ഇങ്ങനെയുള്ള സംരംഭങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതും അവിതർക്കിതമാണ്. നമ്മുടെ നേർച്ചകാഴ്ചകൾ പരന്മാരുടെ ദുരിതനിവാരണാർത്ഥം സമർപ്പിക്കുന്നതും ഈശ്വരഹിതമാണ്. നമ്മുടെ മനപ്പൂർവമായ ശ്രദ്ധയും പ്രാർത്ഥനയും ഈ സദുദ്യമത്തിൽ പതിയുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

മർത്തമറിയം പ്രവർത്തക പരിശീലനം

മിസ്സസ് ഏലിയാമ്മ ജോർജ്ജ് ബി. ഏ. ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു.—

ഏപ്രിൽ 7—ാം തീയതി മുതൽ 15—ാം തീയതിവരെ കോട്ടയം ഭദ്രാസനഇടവകയിലെ മർത്തമറിയം വനിതാസമാജസെക്രട്ടറിമാരുടെ പരിശീലനക്ലാസ്സ് കുഴിമററത്തുവച്ച് നടത്തപ്പെട്ടതിൽ ആകെ 35 സ്ത്രീകളോളം സംബന്ധിച്ചു. ക്യാമ്പിൽ സ്ഥിരതാമസക്കാരായി 21 പേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 19 പള്ളികളിലെ സംഘങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളാണവർ. ഏററവും പ്രോത്സാഹജനകമായ ഒരു പരിശീലനക്യാമ്പാണ് ഇവിടെ നടന്നതെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 9 ദിവസം വളരെ ദീർഘകാലമായി ആരംഭത്തിൽ പലർക്കും തോന്നിയെങ്കിലും പിന്നീട് അഭിപ്രായം മാറിവന്നു. അടുത്ത വർഷം ഒരു മാസത്തെ പരിശീലനക്യാമ്പ് വേണമെന്നാണ് പലരും ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. പങ്കെടുത്തവരെല്ലാവരുംതന്നെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ അഭിജ്ഞരും കൃപലഭിച്ചവരുമായിട്ടാണ് മടങ്ങിപ്പോയത്.

ഒന്നുരണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഈ ക്യാമ്പു സംബന്ധിച്ച് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ അർഹിക്കുന്നു. പ്രതിനിധികൾ വരുന്നതിനു പ്രേരണാശക്തി നൽകിയത് ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയുടെ കല്പനയാണ്. എന്നാൽ മററു യാതൊരുത്തരുടെയും താല്പര്യപൂർവമായ സഹകരണം ഈ ക്യാമ്പിന്റെ നടത്തിപ്പിൽ കണ്ടില്ല. രണ്ടാമത്തെ കാര്യം വിദ്യാസമ്പന്നരായ വളരെ സ്ത്രീകൾ ഉള്ള നമ്മുടെ സഭയിൽ സമാജപ്രതിനിധികളായി അവരിൽ അധികമാരേയും കണ്ടില്ല. അതിന്റെ കാരണം എന്ത്? അഭ്യസ്തവിദ്യർക്കു സഭാകാര്യങ്ങൾ ഒരു ഫാഷനല്ലായിരിക്കാം. വളരെ പ്രാപ്തിയും സൗകര്യവും കഴിവുകളുമുള്ള നമ്മുടെ യുവതികളുടെ സേവനം സമുദായത്തിനും മർത്തമറിയം സമാജത്തിനും അനാവശ്യമായി ആരും കരുതിയിട്ടില്ല. അവരുടെ താല്പര്യവും സഹകരണവും നൽകേണ്ട ഒരു സന്ദർഭമാണിത്. കർത്താവിന്റെ തിരുവിഷ്ടപ്രകാരമുള്ള സഭയുടെ ദർശനം കണ്ടുകൊണ്ട് മുന്നോട്ടു പോകേണ്ട സമയം ഇതുതന്നെ സംശയമില്ല.

പ്രതിവാരപ്രസംഗം. (The Sermon for the week)

വീണ്ടും ജനനം അഥവാ മാനസാന്തരം.

(എം. ററി.)

"യേശു അവനോടു അമേൻ, അമേൻ ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു; പുതുതായി ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം കാണ്മാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു."

(വി. യോഹ. 3. 3.)

മാനസാന്തരം എന്നുള്ളതു നമുക്കു പൊതുവെ അരോചകമായ ഒരു പദമാണ്. വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ നമ്മിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായ നില സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ചില സഭാവിഭാഗങ്ങളിലും സമൂഹങ്ങളിലും നാം കണ്ടുവരാറുള്ള അനാശാസ്യമായ ചില പരിവർത്തനങ്ങളെയാണ് ആ പദം നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതു്. മാനസാന്തരം എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന വ്യക്തിപരമായ പല അവസ്ഥാഭേദങ്ങളും നമ്മുടെ അവജ്ഞയെ അർഹിക്കുന്നവയാണ്. എന്നാൽ ശാന്തമായും മുൻവിധികൂടാതെയും നാം ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം മാനസാന്തരം എന്നുള്ളതു് ഒരു യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തീയ അനുഭവമാണെന്നു നമുക്കു ബോധ്യപ്പെടും. ഭക്തന്മാരായ എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ഈ അനുവഭം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മാനസാന്തരം പൊടുന്നനവെ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു മാററമല്ല. ആ അർത്ഥത്തിൽ എല്ലാക്രിസ്ത്യാനികളും ആ അനുഭവത്തിൽകൂടി കടന്നുപോകണമെന്നില്ല. യഥാർത്ഥ ഭക്തന്മാരായ പലരുംതന്നെ ആ അർത്ഥത്തിൽ മാനസാന്തരപ്പെട്ടവരല്ല; അതായതു് പെട്ടെന്നുള്ള ഒരു മനസ്സുതിരിവിന്റെ അനുഭവം അവർക്കുണ്ടായിട്ടില്ലായിരിക്കാം. എന്നാൽ അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ ആഴമായ ഒരു അവസ്ഥാന്തരം സംഭവിച്ചുഎന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. അവരെല്ലാവരും പാപത്തിൽനിന്നും സ്വയത്തിൽനിന്നും തിരിഞ്ഞു് ക്രിസ്തുവിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ച ഒരു പുതിയജീവിതം ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്. ഇതാണ് മാനസാന്തരത്തിന്റെ സാരാംശം ക്രിസ്തീയ അനുഭവങ്ങളെ തരംതിരിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. എങ്കിലും മൂന്നുതരത്തിലുള്ള അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു സാമാന്യമായി പറയാം.

ആദ്യമായി, പൊടുന്നനവെയുള്ള മാനസാന്തരം. ഇതിനുള്ള ഉത്തമ ഉദാഹരണം വി. പൗലൂസാണ്. ദമസ്കോസിലേക്കുള്ള വഴിയിൽവച്ചു് പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഒരനുഭവം മൂലം വി. പൗലൂസ് മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം സകല എതിർപ്പും ശത്രുതയും ഉപേക്ഷിച്ചു കർത്താവിനെ തന്റെ സർവ്വസ്വമായിസ്വീകരിച്ചും പ്രഥമവീക്ഷണത്തിൽ ഇതു കേവലംയാദൃച്ഛികവും പെട്ടെന്നുണ്ടായതുമായ ഒരുസംഭവമായിതോന്നും. എന്നാൽഅതിനുള്ള ഒരുക്കം ശൗലിന്റെ ജീവിതത്തിലുള്ള രഹസ്യമായ പോരാട്ടത്തിൽ നടന്നിരുന്നു. സ്തേഫാനോസിന്റെയും മററു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും സാക്ഷ്യം, ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ അപര്യാപ്തതയെയും ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവകാശപ്പെട്ടിരുന്ന ജീവിതത്തിന്റെ സാദ്ധ്യതകളെയും കുറിച്ചുള്ള വർദ്ധമാനമായ ബോധം, സ്വന്തമനസ്സാക്ഷിയുടെ കുത്തൽ, ഇവയെല്ലാം ആ ഒരുക്കത്തിനു വഴിതെളിച്ചിരുന്നു. സാധാരണയായി ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവിതത്തിൽ നടക്കുന്ന രഹസ്യമായ ഒരുക്കങ്ങൾ അയാൾതന്നെയോ മററുള്ളവരോ ശരിയായി അറിഞ്ഞിരിക്കണമെന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണു ജീവിതത്തെ മുഴുവനായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്ന ചില മാനസാന്തരങ്ങൾ പെട്ടെന്നു സംഭവിച്ചതായി തോന്നുന്നതു്.

രണ്ടാമതായി വി. പത്രോസിനെപ്പോലെയുള്ള ഒരാളെ നമുക്കു പരിശോധിച്ചുനോക്കാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ മാനസാന്തരത്തിന്റെ പല ഘട്ടങ്ങൾ നാം കാണുന്നു. ആദ്യമായി, യോർദ്ദാൻനദിയുടെ തീരത്തുവച്ചു സ്വസഹോദരൻതന്നെ കർത്താവിനു പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്ത അവസരമാണു നമ്മുടെ ചിന്തയിൽ വരുന്നതു്. വീണ്ടും, കർത്താവു തന്നെ അനുഗമിക്കുവാൻ പത്രോസിനെ ക്ഷണിക്കുകയും പത്രോസ് ആ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്ത അവസരം. കർത്താവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിനു ശേഷം താൻ പത്രോസിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചു "ശീമോനേ, നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ?" എന്നു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചു ചോദിക്കുകയും "എന്നെ അനുഗമിക്കുക" എന്നു കല്പിക്കുകയും ചെയ്ത ആ അവസരം മൂന്നാമതൊരു ഘട്ടമായി കണക്കാക്കാം. ഇതു കൂടാതെയും പല അവസരങ്ങളിൽ പത്രോസ് കർത്താവിങ്കലേക്കു വീണ്ടും വീണ്ടും തിരിയുന്നതായി നാം വിശുദ്ധവേദപുസ്തകത്തിൽ വായിക്കുന്നു. പത്രോസിന്റേതുപോലെയുള്ള അനുഭവമുള്ളവർ പലരുണ്ടു്.

മൂന്നാമതൊരു തരക്കാരെ നാം തിമോഥിയോസിൽ കാണുന്നു. വി. പൗലൂസ്, തിമോഥിയോസിനെക്കുറിച്ചു് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു് അദ്ദേഹം ബാല്യകാലം മുതൽ വേദം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവനും വിശ്വാസത്തിൽ തന്റെ നിജപുത്രനും എന്നാണ്. നല്ല ഒരു ക്രിസ്തീയകുടുംബത്തിൽ ക്രിസ്തീയ കൂട്ടായ്മയിൽ വളർന്നുവരുവാനുള്ള ഭാഗ്യം തിമോഥിയോസിനു ബാല്യകാലം മുതൽക്കേ സിദ്ധിച്ചു. വലിയ പരിവർത്തനങ്ങളൊന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ചതായി നാം കാണുന്നില്ല. ക്രിസ്തീയ അന്തരീക്ഷത്തിൽ സ്വാഭാവികമായി താൻ വളർന്നുവരികയാണുണ്ടായതു്. നമ്മിൽ പലരുടേയും അനുഭവം ഇതായിരിക്കാം. എന്നാൽ എത്ര നല്ല അന്തരീക്ഷത്തിൽ പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ബാലനും പ്രായപൂർത്തിവരുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിനെ പൂർണ്ണമനസ്സോടുകൂടി സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള ഒരു ഘട്ടത്തിൽ എത്തിച്ചേരാതിരിക്കയില്ല. സ്വാഭാവികമായ വളർച്ച അതിനു സഹായകമായിരിക്കും. എന്നാൽ ക്രിസ്തീയജീവിതം പിതൃസ്വത്തുപോലെ നമുക്കു ജന്മാവകാശമായി വന്നുചേരുന്നതല്ല. നാം സ്വീകരിക്കയോ ഉപേക്ഷിക്കയോ ചെയ്യുന്നതനുസരിച്ചു മാത്രം നമുക്കു ലഭ്യമാകുന്നതാണ്. മാനസാന്തരം ഏതുവിധത്തിലുള്ളതായിരുന്നു എന്നോ, ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേകകാലഘട്ടത്തിലോ പ്രത്യേകരീതിയിലോ നാം. മാനസാന്തരപ്പെട്ടുവോ എന്നുള്ളവയല്ല പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങൾ. ഇപ്പോൾ നാം കർത്താവിന്റെ പൂർണ്ണ അധികാരത്തിനും ആവാസത്തിനും വിധേയരാണോ എന്നുള്ളതാണ്. എന്റെ ജീവിതം മുഴുവനും കർത്താവിന്റെ ഹിതപ്രകാരം ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ എന്നാണു നാം നോക്കേണ്ടതു്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ തീർച്ചയായും നാം മാനസാന്തരപ്പെട്ടവരാണ്. മാനസാന്തരത്തിന്റെ അനുഭവം ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിക്കും അനുപേക്ഷണീയമാണ്. അതിന്റെ അഭാവമാണ് ഇന്നു നമ്മുടെ വ്യക്തിപരവും സാമൂഹ്യവുമായ ജീവിതത്തിന്റെ ബലഹീനതയ്ക്കുള്ള കാരണം. സ്വയത്തിൽ നിന്നു കർത്താവിലേക്കു തിരിയുന്നതു മാത്രമാണു യഥാർത്ഥമാനസാന്തരം. ആ പരിവർത്തനത്തിനുള്ള അവസരവും ഭാഗ്യവും സഭയിൽ ആകമാനം ഓരോ സത്യവിശ്വാസിക്കും സിദ്ധിക്കുവാൻ നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം.

വിശുദീപം

കർമ്മകാണ്ഡം

(പുത്തൻകാവു മാത്തൻ തരകൻ)

പഞ്ചപൂലം

(അന്നനട

ഗലീലയാം കടൽകടന്നു ബെത്‌സൈദാ
സ്ഥലിയിലെത്തിനാൻ ജഗന്മയൻ ഗുരു
താരുവടിയുടെ വരവുണ്ടെന്നോർത്തു
കരവഴി നരതതിയവിടെത്തി.
പരമസത്യങ്ങൾ പലതുമോതിക്കൊ—
ണ്ടരുമനായകൻ തെളിഞ്ഞുവാഴ്കവേ
പടിഞ്ഞാറേക്കുന്നിൻ മറവിൽ ഭാസ്കര-
നടിഞ്ഞുമന്ദമായിരുൾ നിഴൽവന്നു.
മഹിതമാനവ തനയൻ തന്നുടെ
മധുരമാകിയൊരുപദേശാമൃതം
നിരരാമാസ്വാദിച്ചതീവതൃപ്തരായ്
മതിമയങ്ങി വാണിരുന്നു മാനവർ.
വിശന്നിരിക്കുമീജ്ജനങ്ങൾക്കൊക്കെയും
വിശപ്പടക്കുവാൻ കൊടുപ്പതെന്തെന്നു
പിലയമറവനട്ടത്തിരുന്നൊരു
ഫിലിപ്പിനോടായിപ്പതുക്കെച്ചോദിച്ചു.
പണമസംഖ്യമായ്ച്ചെലവഴിച്ചാലും
പശിതീർക്കാനൊന്നും ലഭിക്കയില്ലെന്നു
ഫിലിപ്പുസാദരം കഥിക്കവേ, മുദാ
പറഞ്ഞാനന്ത്രയോസ് ഗുരുവിനോടേവം
"ഇരിപ്പുണ്ടിങ്ങൊരു കിശോരനുണ്ടവ—
ന്നൊരഞ്ചു പൂലവുമിരുഝഷങ്ങളും"
ശ്രീതജനകുല പരിപാലൻ, ജന—
തതിയെപ്പന്തിയിലിരുത്താൻകല്പിച്ചു.
കടുത്ത മഞ്ഞയും, ചുകപ്പും നീലവും
കലർന്നവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചു മാനവർ
വിവിധപുഷ്പങ്ങൾ നിറഞ്ഞ പൂവന—
വിശേഷമെന്നപോലവിടെ വാഴ്കവെ
ഗുരുവരമിഴിയുഗളം താതന്റെ
തിരുമുഖം നോക്കിക്കുതിച്ചു പാഞ്ഞുപോയ്
ഹൃദയത്താലനുഗ്രഹങ്ങളർത്ഥിച്ചു
ക്ഷിതിപതിസുതൻ കനിഞ്ഞുകല്പിച്ചു.
"മടിക്കവേണ്ടവ നുറുക്കുവിൻ വേഗം
കൊടുക്കുവിൻ നരതതിക്കുവീതിച്ചു",
നുറുക്കിശിഷ്യന്മാരൊരുക്കി കുട്ടയിൽ
ചുറ്റുക്കോട്ടുക്കൂടി വിതരണം ചെയ്തു.
തരുണികൾബാലരിവരേ വിട്ടയ്യാ-
യിരം മനുഷ്യരാ ദിനാന്തവേളയിൽ
മധുരമാം പൂപം ഭുജിച്ചുസംതൃപ്ത-
മതികളായ് നിവർന്നെഴുന്നേറ്റുനിന്നു.
ഒട്ടഹലീറാറു പെരിയകുട്ടയി-
ലെടുത്തുശേഷിച്ച സുപ്പൂപഖണ്ഡങ്ങൾ
വിശപ്പടങ്ങിയ ജനങ്ങൾ തങ്ങളിൽ
വിശേഷസംഭവം സ്മരിച്ചുരസ്സയായ്
ധരണിക്കു സുഖമരുളുവാനായി
വരാനിരുന്ന സൽ പ്രവാചകനിവൻ.
പരഗുണഗണനിധിയാം യാക്കോബിൻ
വരമാം "ശീലോഹാ"യിവൻതന്നെ നൂനം
ബലാം ദർശിച്ചൊരു പുതുമരന്ദവും
ബലം കലരുന്ന സ്വർണ്ണച്ചെങ്കോലും
പരമദിവ്യനായിട്ടുമെലീശയും
യറമിയാ പ്രവാചകനുമിന്നിവൻ".

സുവിശേഷവാരം

നിലയ്ക്കൽ, 25—4—'52

പുതുപ്പള്ളി നിലയ്ക്കൽപള്ളി സണ്ടേസ്കൂളിലെ ഗിൽഡുകാർ ഈ കഴിഞ്ഞ കഷ്ടാനുഭവയാഴ്ച ഒരു സുവിശേഷവാരമായി ;(Gospel week) കൊണ്ടാടിയിരിക്കുന്നു. ഇവർ മി. കെ. വി. തോമ്മസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഹിന്ദുക്കളുടെ ഭവനങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയും യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് അവരോടു പറയുകയും ചെയ്തു. സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രതികൾ, മ‍റ്റുചില ചെറു പുസ്തകങ്ങൾ മുതലായവ അവർക്കു നൽകുകയും ചെയ്തു. സഹായം അവശ്യമുള്ളവർക്ക് സാധുസംരക്ഷണ ഫണ്ടിൽനിന്നു വേണ്ട സഹായങ്ങൾ നൽകുന്നുമുണ്ട്. ചെന്ന വീടുകളിലെ ആളുകൾ സന്തോഷമായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ളതു പ്രോത്സാഹജനകമത്രെ.

വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ

തിങ്കൾ. യോഹ: 21 15–19.

പത്രോസ്ശ്ലീഹാ ശിഷ്യന്മാരിൽ പ്രധാനി ആയിരുന്നു. ഒരു പ്രധാനിക്ക് ആവശ്യമായ പല വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളും പത്രോസിനുണ്ടായിരുന്നു. കരയിൽ നിൽക്കുന്നതു് തങ്ങളുടെ ഗുരുവാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ഉടനെ ഗുരുവിന്റെ സമീപമെത്തുവാൻ ബദ്ധപ്പെട്ടതു് പത്രോസായിരുന്നു. നിങ്ങൾ പിടിച്ച മത്സ്യങ്ങളിൽ ചിലതു് കൊണ്ടുവരിക എന്നു കർത്താവാജ്ഞാപിച്ചപ്പോൾ അതിനു പോയതും പത്രോസായിരുന്നു. ഈ വിധമെല്ലാം തത്രപ്പെടുന്നതിനു പത്രോസിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു് വെറും നേതൃസ്ഥാനമോഹമായിരുന്നുവോ അതോ കർത്താവിനോടുള്ള സ്നേഹം, ഭക്തിനിർഭരമായിരുന്ന വിശ്വസ്തത എന്നിവയായിരുന്നോ? നാം ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളിൽ നമ്മെ നയിക്കുന്ന ചിന്ത എന്താണ്? ബഹുമതിവാഞ്ഛയോ, അതോ കർത്താവു് നമ്മോടു പ്രദർശിപ്പിച്ച സ്നേഹത്തിനു് ഒരു ചെറിയ തോതിലെങ്കിലും നന്ദി പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനുള്ള വാഞ്ഛയോ?

ചൊവ്വ. യോഹ. 21. 20—25.

പത്രോസ്ശ്ലീഹായിക്കു് ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ കർത്താവു് നൽകി. ആ അവസരത്തിൽ കർത്താവു് സ്നേഹിച്ചിരുന്ന ആ ശിഷ്യനെപ്പററി പത്രോസ് ആകാംക്ഷ പ്രദർശിപ്പിച്ചതു സ്വാഭാവികമായിരുന്നു എങ്കിലും കർത്താവു് അതിനു വ്യക്തമായ ഒരു മറുപടി നൽകിയില്ല. പത്രോസിനുള്ള ആജ്ഞ തന്നെ അനുഗമിപ്പാനും അതുമൂലം വരുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാനുമായിരുന്നു. അതു് നിറവേറുക എന്നതിൽ കവിഞ്ഞു് മററുള്ളവരെപ്പററി ഈ വിധമുള്ള ജിജ്ഞാസ അസ്ഥാനസ്ഥിതമാണെന്നല്ലേ കർത്താവു് തന്റെ മറുപടിമൂലം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതു്. യോഹന്നാനാണു ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കു സാക്ഷിയെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷി ശരിയാണെന്നതിനു് അനുയായികൾ സാക്ഷികളാണെന്നുമുള്ള പ്രസ്താവനയോടുകൂടെ ഗ്രന്ഥം സമാപിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെപ്പററി നമ്മുടെ ജീവിതം മൂലം നാം നൽകുന്ന സാക്ഷ്യം ഏതുവിധമുള്ളതു്. ലോകം ആ സാക്ഷ്യത്തെ ഏതുവിധം വീക്ഷിക്കുന്നു.

ദൈവസാന്നിദ്ധ്യം.

വി. വേദപുസ്തകം ആസ്പദമാക്കി ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തെപ്പററി പഠിക്കുന്നതു് വി. വേദത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു പുസ്തകം പഠിക്കുന്നതുപോലെ അത്ര സുകരമായ ഒരു കാര്യമല്ല. എന്നാലും ആവിധമൊരു ശ്രമം തീർച്ചയായും പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിൽ ചില തടങ്കൽപാറകളിൽ വന്നു തട്ടിയിട്ടു് നിരാശരായി പിൻവാങ്ങുന്നവരുണ്ടു്. അവരെ തട്ടിയുണർത്തി പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കേണ്ടതാവശ്യമത്രേ. ഭയങ്കരനെങ്കിലും ആർദ്രവാനും, ശക്തിമാനെങ്കിലും കരുണാസമ്പൂർണ്ണനും നമുക്കു മുമ്പായും നമ്മോടുകൂടെയും ചരിക്കുന്നവനും തങ്കലേക്കു് നമ്മെ ക്ഷണിക്കുകയും, ആജ്ഞ തന്നു് നമ്മെ അയയ്ക്കുകയും ഏതുവിധം ജീവിക്കണമെന്നു് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെപ്പററി വി. വേദപുസ്തകത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ മുൻനിർത്തി ഒരു പഠനം നടത്തുന്നതു് മേൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം ചില വഴിക്കവലകളിൽ തടഞ്ഞുനിന്നു പോകുന്ന നമുക്കോരോരുത്തർക്കും പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമല്ലോ. ഈ കുറിപ്പുകൾ Bible Reading Fellowship വകയായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന നോട്ടിനെ ആശ്രയിച്ചാണു് തയാറാക്കുന്നതെന്നുള്ള വസ്തുതയും പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ബുധൻ. സംഖ്യാ: 10. 33—36.
സങ്കീ. 68. 7, 8.

നിയമപെട്ടകവും മേഘവും ദൈവസാന്നിദ്ധ്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്ന ബോധം ഇസ്രായേൽജാതിക്കാരിൽ എങ്ങിനെയോ ഉൽഭൂതമായിരുന്നു. മരുഭൂമിയിൽക്കൂടെയുള്ള അവരുടെ യാത്രയിൽ ആ സാന്നിദ്ധ്യം അവരെ നയിച്ചുഎന്നും അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. നിയമപെട്ടകം, അവർക്കു മുമ്പായി പോയി അവരെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ മേഘം, ദൈവത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനാതീതമാംവണ്ണം രഹസ്യസമ്പൂർണ്ണമായ മഹൽസാന്നിദ്ധ്യത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായി അവർ കരുതി. "ദൈവം നമുക്കു മുമ്പായി പോകുന്നു." നാം പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചിന്തിക്കുകയോ പോലും ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പായി ദൈവം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധ കൂദാശകളിൽ ആ അനുഭവമാണല്ലോ നാം ദർശിക്കുന്നതു്. നാം ചോദിക്കുകയോ ആഗ്രഹിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിൽ പരമായി ദൈവം നമുക്കു നൽകുന്നു എന്നതു് നമുക്കേറ്റം ആശ്വാസകരമായ കാര്യമാകുന്നു.

വ്യാഴം. സങ്കീ. 132 1—9.

യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകം ദാവീദ് വീണ്ടെടുത്തതിനെ പ്രഘോഷിക്കുന്ന ഒരു കീർത്തനമാണിതു്. ദാവീദിനു് ഒരു തലമുറ മുമ്പു് ഫെലിസ്ത്യർ പെട്ടകം അപഹരിച്ചുകൊണ്ടു പോയിരുന്നു. അതങ്ങനെ വിസ്മൃതമായി ഇരുപതു വർഷത്തോളം കിടന്നുപോയി. അതു വീണ്ടുകിട്ടിയപ്പോൾ അതിന്റെ മുമ്പിൽ ദാവീദു് ആനന്ദനൃത്തം ചെയ്തുഎങ്കിൽ അതിനു കാരണം യുദ്ധങ്ങൾക്കും പീഡകൾക്കും ശേഷം ദൈവം തന്റെ ജനത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലേക്കു വരുന്നു എന്ന വിശ്വാസമായിരുന്നു. ഈ കീർത്തനത്തിന്റെ ധ്വനി ഗൗരവരീതിയിലാണെങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ തന്റെ ജനമെല്ലാം ആനന്ദനൃത്തം ചെയ്യുവാനാണാജ്ഞ. നമ്മുടെ ആരാധനകളിലും കീർത്തനങ്ങളിലുമെല്ലാം ആനന്ദത്തിന്റെ ധ്വനി ദർശനീയമാണോ?

വെള്ളി. 1, രാജാ. 8. 1—11.

ശലോമോൻരാജാവു് ദേവാലയനിർമ്മാണം പൂർത്തിയാക്കി. അങ്ങനെ നിയമപെട്ടകം —ദൈവസാന്നിദ്ധ്യത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം— അതിനായി നിർമ്മിച്ച ആലയത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാനുള്ള സമയം ആഗതമായി. ആ അവസരം എത്ര ഭക്തിനിർഭരവും ആനന്ദപ്രദവുമായിരുന്നു എന്നു കാണുക. നിയമപെട്ടകം ദേവാലയത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതു യിസ്രായേൽജനത്തിനു് ഒരു സ്ഥിരതാബോധം നൽകി. നമ്മുടെ പുരാതന ദേവാലയങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യബോധം നൽകുന്നതിനു പര്യാപ്തമായും അങ്ങനെ നമ്മുടെ വിശ്വാസസ്ഥിരതയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളായും നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയുന്നുണ്ടോ?

ശനി. ഏശായ. 6. 1—8.

ഏശായാദീർഘദർശിക്കു യഹോവാ സീയോനിൽ വസിക്കുന്നു എന്നതിനെപ്പററി സംശയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും മഹത്തായ ഈ ദർശനത്തിൽ കൂടെ ദേവാലയത്തിനു് ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ ഒതുക്കിവയ്ക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ലെന്നു അവൻ മനസ്സിലാക്കി. ദർശനത്തിൽ പ്രവാചകൻ കണ്ട യഹോവയുടെ സിംഹാസനവും നിയമപെട്ടകം സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന സിംഹാസനവും തമ്മിൽ യാതൊരു പ

റായലസീമയിലെ ഭയങ്കരാവസ്ഥ

(കെ. വി. തോമ്മസ്‌ പുതുപ്പള്ളി)

മദ്രാസ്‌ സംസ്ഥാനത്തിൽ പെട്ട കടപ്പ, കർണ്ണൂൽ, അനന്തപുരം, ചിററൂർ, കോയമ്പത്തൂർ ജില്ലയിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ട റായലസീമയിലെ ജനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ നാലഞ്ചു വർഷമായി മഴയില്ലായ്കമൂലം അതിദയനീയമായ ഒരവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കയാണെന്നുള്ള വിവരം പത്രങ്ങൾ മുഖേനയും മററും ഇതിനകം പലരും അറിഞ്ഞുകാണുമല്ലോ. കുടിക്കുന്നതിനും, കുളിക്കുന്നതിനും, കൃഷിയാവശ്യങ്ങൾക്കും മററും ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ജലാശയങ്ങൾ നിശ്ശേഷം വററിപ്പോയിരിക്കുന്നു. വേനലിന്റെ ആധിക്യം നിമിത്തം സസ്യലതാദികൾ കരിഞ്ഞു നശിച്ചുപോയി. തന്മൂലം കൃഷിക്കാധാരങ്ങളായിരുന്ന കന്നുകാലികൾ ചത്തൊടുങ്ങിത്തുടങ്ങി. വൻവൃക്ഷങ്ങൾപോലും ഉണങ്ങിക്കരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന കാഴ്ച മഴയില്ലായ്മയുടെ ഭയാനകതയെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ കാര്യം പറയേണ്ടതില്ല. കൃഷിസ്ഥലങ്ങളെല്ലാം വെറും മണലാരണ്യങ്ങളായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. പച്ചയുള്ള ഒന്നുംതന്നെ കാണ്മാനില്ല. വെറും കടലപ്പിണ്ണാക്കും വനാന്തരങ്ങളിൽ ചെന്നു പറിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന പച്ചിലകളും അത്രെ ഭക്ഷിക്കുന്നതു്. കുറെ എങ്കിലും സുഖമായി ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമുക്കു് എത്ര പറഞ്ഞാലും ഈ പരിതസ്ഥിതിയുടെ ഗൌരവം മനസ്സിലാകുകയില്ലായിരിക്കാം. ഒരു നേരംപോലും ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ ഇല്ലാതെ കിടന്നുഴലുന്ന സമസൃഷ്ടങ്ങളെ നാം അറിയുന്നില്ലെന്നോ? കടന്നുവന്നു് "ഞങ്ങളെ സഹായിപ്പീൻ" എന്നു മാടിവിളിക്കുന്ന ഈ സമയത്തു നാം അറിയാതെ ജീവിക്കുകയോ? ഹൃദയമുള്ള ഒരുവനും ഈ സമയം വെറുതെ ഇരിപ്പാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. സ്വദേശം വിട്ടു് അവർ എങ്ങോട്ടു് എങ്ങിനെ പോകും; ആയിരക്കണക്കിനു് ആളുകൾക്കു എവിടെ വീടും തണലും കൊടുക്കും. പോകുന്ന വഴി മരണമായിരിക്കും ഫലം.

രാമകൃഷ്ണ മിഷ്യൻ. റെഡ്‌ക്രോസ്‌, മററു മിഷ്യൻസമൂഹങ്ങൾ മുതലായി പല സംഘടനകളും ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ, വസ്ത്രം മുതലായവ ശേഖരിച്ചു വിതരണംചെയ്യുന്ന ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കേരളീയ ക്രൈസ്തവയുവജനങ്ങൾ ഒന്നുചേർന്നു് ഒന്നിച്ചു് ഈയവസരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നെങ്കിൽ അതു് അവരുടെ സമസൃഷ്ടങ്ങളോടുള്ള കടപ്പാടു നിറവേററുകമാത്രമായിരിക്കും.

ഗവർമ്മൻറു ലക്ഷക്കണക്കിനു രൂപാ ചെലവാക്കിയതിന്റെ ഫലമായി ദിവസം ഒരുനേരം വെറും മുക്കാൽ അണയുടെ കഞ്ഞി കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. അതു കുടിക്കുവാൻ തടിച്ചുകൂടുന്ന ജനങ്ങൾ ആയിരക്കണക്കിനു്. അതുപോലും കിട്ടാത്തവർ ഒട്ടുവളരെ. ഇങ്ങനെ കിടന്നു് എരിപൊരികൊണ്ടു കഷ്ടപ്പെടുന്ന സഹോദരങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കേണ്ട ചുമതല നമുക്കുംകൂടി ഉള്ളതാണു് എന്നു മനസ്സിലാക്കി നമ്മുടെ യുവജനങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുമെങ്കിൽ അതൊരു വലിയ സംഗതിയാകുന്നു. നമ്മുടെ യുവജനസമാജങ്ങൾ, സണ്ടേസ്കൂളുകൾ, ബാലജനസമാജങ്ങൾ മുതലായ സംഘടനകളുടെ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധയെ ഇതിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

—ooo—

ന്തത്തവുമില്ലാത്തവിധം അത്ര വലിയ അന്തരം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏശായുടെ ദർശനനിറവേറലിനെപററി വി. യാക്കോബിന്റെ തക്‌സായിൽ നാമിപ്രകാരം വായിക്കുന്നു. "ശരീരികളും അശരീരികളുമായ സ്വർഗ്ഗീയസൈന്യങ്ങളും - - - കാലുകളോടുകൂടെ മുഖങ്ങൾ മൂടികൊണ്ടു് ഒരുത്തൻപക്കൽ ഒരുത്തൻ പറന്നുകൂട്ടു് കാദിശ് പാടുന്ന അറുചിറകുള്ള സ്രാപ്പേന്മാരും മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നവനെ നാം മഹത്വപ്പെടുത്തണം." ദൈവസന്നിധിയിൽ ഈവിധമൊരു ചിന്ത നമ്മിൽ ദൃഢമാകാറുണ്ടോ?

സിറിയൻക്രിസ്ത്യൻ കോൺഗ്രസ്സ്‌ സമ്മേളനം

തിരുവല്ലായിൽവച്ചു നടക്കുന്നു

സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ 52—ാമതു വാർഷികസമ്മേളനം 1952 മെയ്‌ 3—ം 4—ം തീയതികളിൽ തിരുവല്ലാ എം. ജി. എം. മൈതാനത്തു തയ്യാർചെയ്തിരിക്കുന്ന "മാർഗ്രീഗോറിയോസ്‌നഗറി"ൽവച്ചു നടത്തുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

20,000 ആളുകൾക്കു യോഗത്തിൽ സൌകര്യമായി സംബന്ധിക്കത്തക്ക മനോഹരമായ പന്തലിന്റെ പണി പൂർത്തിയായിവരുന്നു. ദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും വന്നുചേരുന്നവർക്കു വേണ്ട സൌകര്യങ്ങൾ നൽകുന്നതിനു സ്വീകരണസംഘം ജാഗ്രതയായി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു.

യോഗങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവർ പരിപൂർണ്ണമായ അച്ചടക്കം പാലിക്കേണ്ടതും മി. കെ. വി. കോശിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള വാളൻറിയർ സംഘത്തോടു സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുമാണു്.

പ്രസംഗങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു് സംഗീതവും ബാലികമാരുടെ അഭിനയപ്രകടനങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണു്.

സൌകര്യമുള്ള എല്ലാവരും വി. കുർബാന അനുഭവിക്കുന്നതിനു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതും അതിലേക്കു വേണ്ട ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുമായിരിക്കും.

വി. കുർബാനയ്ക്കും പ്രസംഗങ്ങൾക്കും ഉച്ചഭാഷിണി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണു്.

നി. വ. ദി. ശ്രീ. മാർ ദീവന്നാസ്യോസു് തിരുമേനി മെയ്‌ 3—ാം തീയതി ശനിയാഴ്ച 9. 30—നു് സമ്മേളനത്തിന്റെ ഉൽഘാടനകർമ്മം നിർവ്വഹിക്കും. അന്നു 10—12 വരെയുള്ള യുവജനസമ്മേളനത്തിൽ ഡോക്ടർ ടി. കെ. കോശി ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിക്കും.

2. 30—നു നടക്കുന്ന സർവസമുദായമൈത്രീസമ്മേളനത്തിന്റെ ഉൽഘാടകൻ ബ. മന്ത്രി കളത്തിൽ വേലായുധൻനായർ ആയിരിക്കും.

അദ്ധ്യക്ഷൻ രാജ്യസേവാപ്രവീണ ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള B. A. B. L. (റിട്ട. ചീഫ് സെക്രട്ടറി.)

സ്വാഗതം—ശ്രീ. കെ. ററി. കുര്യൻ B. A. B. L.

പ്രസംഗകർ— (1) ശ്രീ എ. പി. ഉദയഭാനു B. A. B. L. (2) ശ്രീ. ജോൺ ധർമ്മതീർത്ഥർ B.A.LL B. (3) ശ്രീ. സി. എം. സ്റ്റീഫൻ B. A. B. L. (4) ററി. എം. ചെറിയാൻ B A. B. L. (5) ജനാബ്‌ പി. കെ. കുഞ്ഞു്.

പ്രമേയാവതരണം.

കൃതജ്ഞത.

രാത്രി 8 മുതൽ

അംഗങ്ങളുടെ വാർഷികപൊതുയോഗവും, ശാഖാപ്രതിനിധി സമ്മേളനവും.

മെയ്‌ 4 ഞായർ

രാവിലെ 7. 30—9 വരെ വി. കുർബാന (മൂന്നിന്മേൽ) (മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്‌നഗറിൽ പ. കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിയുടെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ).

10—12 വരെ വനിതാ സമ്മേളനം

അദ്ധ്യക്ഷ— മിസ്സിസ്സ്‌ രത്നമ്മ ഏബ്രഹാം B. A. L. T.

ആകാശത്തിന്റെ മഹത്വം

ദൈവസ്നേഹത്തെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു

(റവ. ഡീക്കൻ സി. പി. വറുഗീസ്, കുറുപ്പംപടി)

അന്ധകാരമുള്ളപ്പോൾ ആകാശത്തിലേക്കു നോക്കുക! "രാത്രി രാത്രിക്കു അറിവിനെ കൊടുക്കുന്ന" ഉജ്ജ്വലതാരങ്ങൾ നമുക്ക് അവിടെക്കാണാം. (സങ്കീ. 19:2) "ലോകൈകശില്പി രജനീവനിതയ്ക്കു ചാർത്തുന്നതിന്നായി ഒരു നക്ഷത്രമാല" പണിചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആ നക്ഷത്രജാലങ്ങളിൽ ഒളിഞ്ഞു് ഒളിതൂകുന്ന ഒരു അകൃത്രിമകാന്തിയുണ്ട്. ആ താരകാവലികളിൽ ചിലതു കാമിനിയായ യാമിനിയുടെ കാർകുന്തലിൽ തുരുതുരെത്തിരുകിയിരിക്കുന്നു! നീലാംബരത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം അവ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം അവ ലോകത്തിനു വലിയ ഉപകാരങ്ങളും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ആ നക്ഷത്രജാലങ്ങൾ സമയത്തെക്കുറിച്ചു വളരെ കൃത്യമായ ഒരു അറിവു മനുഷ്യനു നൽകുന്നു. അവയുടെ സഹായം മൂലം സകല ദിക്കുകളെയും നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം. വിശാലമായ വിശ്വത്തിൽ എവിടെ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനും അവ മനുഷ്യനെ സഹായിക്കുന്നു. സർവ്വോപരി അൽഭുതകരങ്ങളായ താരകങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളുടെ (Scriptures) മാഹാത്മ്യത്തെ വിശദമാക്കുന്നു.

സൂര്യൻ സമയത്തിന്റെയും സ്ഥലങ്ങളുടെയും ജ്ഞാനം നൽകുന്നുവെന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ വളരെ വിദൂരമായ യുഗങ്ങൾക്കപ്പുറം നിന്നുകൊണ്ടു സങ്കീർത്തനക്കാരൻ തെളിയിച്ചു, വിദൂരമായ ഒരു അയനം (circuit) അതിനുണ്ടെന്നു്. ആകാശത്തിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചു വിവരിച്ചതിനുശേഷം അദ്ദേഹം എഴുതി "അവിടെ അവൻ സൂര്യനു് ഒരു കൂടാരം അടിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു മണവറയിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുന്ന ഒരു മണവാളനു തുല്യം. വീരനെപ്പോലെ തന്റെ ഓട്ടം ഓടുവാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. ആകാശത്തിന്റെ അറ്റത്തുനിന്നും അതിന്റെ ഉദയവും അറുതിവരെ അതിന്റെ അയനവും ആകുന്നു. (Psalms 19:4-6) സൂര്യൻ അതിനോടുകൂടെയുള്ള മറ്റു ഗോളങ്ങളുമൊന്നിച്ചു (planets) ഒരു സെക്കണ്ടിൽ 200 മൈൽ വ്യാപ്തിയിൽ കറങ്ങുന്നു അതു പൂർത്തിയാകുവാൻ അനന്തകോടി വർഷങ്ങൾ വേണ്ടിവരും!

3000 നക്ഷത്രങ്ങൾ എണ്ണിയപ്പോൾ വാനശാസ്ത്രജ്ഞൻ വിചാരിച്ചു അയാൾ സകല നക്ഷത്രങ്ങളും എണ്ണിത്തീർന്നുവെന്നു്. അതു വാനശാസ്ത്രത്തിന്റെ ശൈശവദശയിലായിരുന്നു. പലോമർ മലയിലുള്ള (Palomar mountains) 200" റിഫ്ളെക്ടർ 200 കോടി നക്ഷത്രങ്ങളുണ്ടെന്നു വെളിപ്പെടുത്തി. അവയിലധികവും ഭൂഗോളത്തെക്കാൾ അനേകായിരം മടങ്ങു വലിപ്പമുള്ളതാണത്രെ. വാനശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ നിരീക്ഷണകോണത്തിൽ ഒരു മിനിട്ടിൽ 11000,000 മൈൽ വേഗതയുള്ള പ്രകാശം ഏറ്റവും അടുത്ത ഒരു നക്ഷത്രഗോളത്തിലെത്തണമെങ്കിൽ മൂന്നുനാലു വർഷങ്ങൾ വേണ്ടിവരുമത്രെ! സൂര്യനും അതിനോടു ഏറ്റവും അടുത്ത ഒരു നക്ഷത്രവും തമ്മിലുള്ള അകലം വാചാമഗോചരമത്രെ.

ദൈവം ഇവയുടെയെല്ലാം സ്രഷ്ടാവാണു്. ദൈവം തിരശ്ശീലപോലെ ആകാശത്തെ വിരിക്കുന്നു. (Psalm 104:2) ആകാശസൈന്യങ്ങൾ സംഖ്യാതീതമാണു്. (Jeremiah 33:22) നക്ഷത്രങ്ങൾ എത്ര ഉയർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കുക. (Job 22:12)

അപ്പോസ്തോലന്മാരിൽ പ്രമുഖനായ പൌലോസു് എഴുതി. "സൂര്യന്റെ തേജസ്സ് വേറെ, ചന്ദ്രന്റെ തേജസ്സ് വേറെ, നക്ഷത്രവും നക്ഷത്രവും തമ്മിൽ തേജസ്സുകൊണ്ടു ഭേദം ഉണ്ടല്ലോ. (1Cor 15: 41) ആധുനിക ശാസ്ത്രീയോപകരണങ്ങൾ കാണിക്കുന്നതു പ്രകാശത്തിൽതന്നെയല്ലാ. പ്രത്യുത, പ്രകാശപ്രതിഫലനത്തിലും Reflection) ചന്ദ്രന്റെ പ്രകാശത്തിനു സൂര്യപ്രകാശത്തെക്കാൾ വ്യത്യാസമുണ്ടു് എന്നാണു്. സൂര്യൻ സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്ന ഒരു ഗോളമാണു്.

ദൈവവചനസാരം സത്യമാണു്. ആരംഭം മുതലെ അവ സത്യത്തിന്റെ മൂശയിൽ വാർത്തെടുത്തവയാണു്. (Psalm 119: 160)

ആകാശം—അതിലുള്ള ജഗന്നിയന്താവിന്റെ ശില്പകലാവൈജയന്തി—എത്ര മനോഹരമാണു്. നിശയുടെ നിശ്ശബ്ദതയിൽ ആ വെള്ളിനക്ഷത്രങ്ങൾ മാനവസമൂഹത്തെ നോക്കി പരിഹസിക്കുന്നു. അവ ബഹുലവും, അടിസ്ഥാനപൂർണ്ണവും സ്ഥാനനിർണ്ണയമുള്ളവയുമാണു്. "അവന്റെ നിത്യമായ ശക്തിയും, ദിവ്യത്വവുമായി അവന്റെ അദൃശ്യലക്ഷണങ്ങൾ, ലോകസൃഷ്ടി മുതൽ അവന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ ബുദ്ധിക്കു തെളിവായി വെളിപ്പെട്ടുവരുന്നു. (Romans 1:20)

അവയെ നോക്കിക്കൊണ്ടു യെശയ്യാവു പറയുന്നു—"നിങ്ങൾ കണ്ണു മേലോട്ടുയർത്തി നോക്കുവിൻ. ഇവയെ സൃഷ്ടിച്ചതാർ? അവൻ അവയുടെ സൈന്യത്തെ സംഖ്യാക്രമത്തിൽ പുറപ്പെടുവിക്കയും അവയെല്ലാം പേർ ചൊല്ലി വിളിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അവന്റെ വീര്യമാഹാത്മ്യം നിമിത്തവും അവന്റെ ശക്തിയുടെ ആധിക്യം നിമിത്തവും അവയിലൊന്നും കുറഞ്ഞുകാണുകയില്ല. (Isaiah 40:26

ആകാശം ദൈവപ്രാഭവത്തെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അവന്റെ അപാരമായ സ്നേഹം—അപരിമിതവും പരിപൂർണ്ണവുമായ ദൈവീകസ്നേഹം— അതിനു മുമ്പിൽ പാപപങ്കിലനായ മാനവൻ ജീവിക്കുന്നു.

അത്ഭുതാവഹമായ ശക്തിമഹത്വങ്ങളുടെ ഉത്തുംഗസോപാനത്തിൽ സിംഹാസനസ്ഥനായിരിക്കുന്ന യഹോവയെക്കുറിച്ചു ദാവീദ് പാടുന്നു. നിന്റെ വിരലുകളുടെ പണിയായ ആകാശത്തെയും നീ ഉണ്ടാക്കിയ ചന്ദ്രനെയും നക്ഷത്രങ്ങളെയും നോക്കുമ്പോൾ മർത്യനെ നീ ഓർക്കേണ്ടതിന്നു് അവൻ എന്തു്? മനുഷ്യപുത്രനെ സന്ദർശിക്കേണ്ടതിന്നു് അവൻ എന്തുമാത്രം". (Psalm 8: 3, 4).

ഇങ്ങനെ തന്റെ കരകൌശലത്തിന്റെ മണവറയിൽനിന്നും മഹത്വത്തിന്റെ മനോഹരവസ്ത്രം അണിയിച്ചുകൊണ്ടു മനുഷ്യദൃഷ്ടിക്കു ഗോചരമായ നീലാംബരത്തെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു.

ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു "സ്വർഗ്ഗം എന്റെ സിംഹാസനവും ഭൂമി എ

മെയ് 4 ഞായർ

2. 30 മുതൽ വാർഷികസമ്മേളനം

ഉൽഘാടകൻ- ശ്രീ. കെ. സി. എബ്രഹാം B. A. B. L. (റിട്ട. ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജി)

അദ്ധ്യക്ഷൻ—റവ. ഫാ. മാത്യൂസ് പാറേട്ട്

പ്രസംഗകർ— (1) ഡോക്ടർ എ. ഡി. വറുഗീസ് B. A. M. B. B. S. (2) ശ്രീ. എം. അയ്പ്പ് B. A. L. T. (3) ശ്രീ. സി. ഐ. ദിനൈനാൻ B. A. L. T.

പ്രമേയാവതരണം.

കൃതജ്ഞത.

Reg. 64 No. T Licence No 498 Dated 20-8-1946 M. Reg. 5286

THE CHURCH WEEKLY

ക്രൈസ്തവലോക വാർത്തകൾ

P C B A.

1933 മുതൽ 1940 വരെ അഖിലലോക ക്രിസ്തീയവിദ്യാർത്ഥിസംഘടനയുടെ സെക്രട്ടറിയും 1945 മുതൽ അഖിലലോക സഭാ കൗൺസിലിന്റെ ജോയിന്റ് ജനറൽ സെക്രട്ടറിയുമായിരുന്ന Rev Oliver S Tomkims -നെ ഇപ്പോൾ ലണ്ടനിലെ ലിങ്കൺ വൈദികസെമിനാരിയിലെ വാർഡനായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. Faith and Work സംബന്ധിച്ച വാർഷികകോൺഫറൻസ് ഈയാണ്ടിൽ സ്വീഡനിലെ ലണ്ട് എന്ന സ്ഥലത്തുവച്ചു അടുത്ത ഓഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന ചുമതലയിൽ നടത്തപ്പെടുന്നതാണ്.

x x

സുഹൃൽസംഘമെന്നപേരിൽ സാധാരണ അറിയപ്പെടുന്ന (Quaker) ക്വേയിക്കർ സഭാവിഭാഗത്തിന്റെ തൃതീയ ശതവർഷജൂബിലിയും അഖിലലോകസമ്മേളനവും അടുത്ത ഓഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ ഓക്സ്ഫോർഡിൽ വച്ചു നടത്തപ്പെടുന്നതാണ്. പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽ ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നുമായി 900 പ്രതിനിധികൾ സംബന്ധിക്കുന്നതും ഭാവിയിൽ പൊതുജനസേവനാർത്ഥം ദൈവേഷ്ടത്തിനു വിധേയമായി അവരുടെ ജീവിതത്തെ പുനഃപ്രതിഷ്ഠ ചെയ്യുന്നതുമാണ്.

* *

ന്റെ പാദപീഠവുമാണെന്നു........ എന്റെ കൈ ഇതൊക്കെയും ഉണ്ടാക്കി.........എങ്കിലും അരിഷ്ടനും മനസ്സ് തകർന്നവനും, എന്റെ വചനത്തിൽ വിറയ്ക്കുന്നവനുമായ മനുഷ്യനെ ഞാൻ കടാക്ഷിക്കുന്നു.")Isaiah 66: 1, 2)

ദൈവം മനസ്സു തകർന്ന മനുഷ്യനെ കടാക്ഷിച്ചു. അവന്റെ അരുമ സന്താനത്തെ ലോകത്തിലേക്കയച്ചു, മാനവസമുദ്ധാരണത്തിനു്. അവൻ കാൽവറിയിലെ കനകബലിയോളവും, തന്നത്താൻ താഴ്ത്തി. പാപം ഒഴികെ സകലത്തിലും മനുഷ്യനെപ്പോലെ, മനുഷ്യരോടുകൂടെ ജീവിച്ചു .... അവന്റെ രക്ഷണ്യമായ സത്യമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ മരിക്കുക! സകലവും ആനന്ദകരമായി നമുക്കനുഭവപ്പെടും.

ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടനയുടെ ന്യൂയോർക്കിലെ നൂതനഹർമ്മ്യത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ധ്യാനത്തിനുമായി ഒരു മുറി വേർതിരിച്ചിടുന്നതിനു തദധികാരികൾ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. പാരീസ്സിലെ ജനറൽ അസംബ്ലിക്കെട്ടിടത്തിൽ അപ്രകാരമൊരു മുറി സജ്ജീകരിച്ചിരിക്കുന്നതിനു അംഗീകരണം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു,

* *

മോസ്കോവിൽനിന്നു ഈയിടെ തിരിച്ചെത്തിയ Dr Martin Niemoller എന്ന പാതിരി സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ സഭാപരവും മതപരവുമായ ജീവിതം പൂർവ്വാധികം ചൈതന്യം പ്രാപിച്ചുവരുന്നതായി ഒരു സന്ദർശനവേളയിൽ പത്രപ്രതിനിധികളോടു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

* *

ലോകത്തിൽ ആകെ തൊണ്ണൂറായിരം റോമൻകത്തോലിക്കാ കോളേജുകളും അവയിൽ മൊത്തം ഒരു കോടി അൻപതുലക്ഷത്തിൽപരം വിദ്യാർത്ഥികളുമുള്ളതായി ഒരു വത്തിക്കാൻ റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു.

x x

അഖിലലോകവ്യാപകമായ Y M C. A., Y. W. C. A. എന്നീ സംഘങ്ങളിൽ അംഗങ്ങളായി ചേരുന്നതിനെയും അവയുടെ നടപടികളിൽ ഭാഗഭാക്കാകുന്നതിനെയും റോമൻ കത്തോലിക്ക സഭാംഗങ്ങളെ നിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവുകൾ ഇറ്റലിയിലെ കത്തോലിക് ആക്ഷൻ സംഘടന പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ സംഘങ്ങൾ പ്രധാനമായി പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു വിശ്വാസത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ് അതിന്റെ കാരണം.

BOOK REVIEW

Common Prayer

Ordained by the Synod of Nice
PRICE 4 as.
(By Rev. Fr. M. T. Abraham Malpan, Kothamangalam)

The learned author of this nicely got up book let has a laudable aim in its publication. He wants to bring a better understanding among the different Christian sections, towards the question of reunion. The book describes how the faithful should view the obligatory prayers and how they should be said with reference to Canon and Ethicon. The book must be useful to people in the various professions, teachers, businessmen, merchants, bankers etc., in saying the small prayers. H. H. The Patriarch, His Grace Paulose Mar Athanasius, H. H. Yuhanon Mar Thoma, Rt. Rev. H. Pakenham Walsh, Rt. Rev. C. K. Jacob and others have written aprovingly of this venture of Rev. Abraham Malpan. Copies of the book can be had from the author.

Printed and Published by N. M. Abraham B.A. at The Malayala Manorama Press, Kottayam